เอ....เขารู้ได้อย่างไรนะ.....
Written by first
Sunday, 03 October 2010 20:40 -
นอกจากความสามารถต่างๆ แล้ว นักบุญของเรายังสามารถอ่านในใจของผู้อื่นได้อีกด้วย
ท่านเคานท์แห่งกัมบูรซาโน ซึ่งเป็นคนหนึ่งในคณะรัฐบาลที่มีเกียรติสูง
ทั้งเป็นผู้ที่มีความเลื่อมใสในตัวคุณพ่อบอสโกมากด้วย

       วันหนึ่ง
ในการพบปะสนทนากับผู้มีบรรดาศักดิ์มากมายท่านได้เล่าถึงเรื่องอันน่าอัศจรรย์ต่า
งๆ เกี่ยวกับคุณพ่อบอสโกของเรา
แต่ปรากฏว่าคนทั้งหลายต่างพากันฟังด้วยอาการอันขบขันและเยาะเย้ยด้วยซ้ำ ที่สุด
มีหญิงแก่แดดคนหนึ่งพูดขึ้นว่า...

       "แหม ฉันอยากเห็นมนุษย์อัศจรรย์คนนี้สักที
ฉันอยากให้เขาบอกสภาพแห่งมโนธรรมของฉันสักหน่อย ถ้าเขาบอกได้ละก็ฉันจึงจะเชื่อ"

       ทุกคนเห็นด้วย และตกลงจะทำการทดลองนี้
สตรีผู้นั้นจึงได้รีบเขียนจดหมายไปถึงคุณพ่อบอสโกตามใจความที่ตกลงกันนั้นทันที

       ฝ่ายท่านนักบุญก็ได้ตอบอย่างรวดเร็วทันใจและอย่างสุภาพซื่อๆ ตามเคย
ท่านได้ฝากจดหมายตอบของท่านให้ผู้ที่นำจดหมายสตรีผู้นั้นมา
บอกให้เขานำไปให้นางในเวลานั้นเองจดหมายตอบของคุณพ่อบอสโกมีใจความว่า......

"คุณนายจะมีมโนธรรมที่สงบสุขได้ก็ต่อเมื่อคุณนายจะไปคืนดีกับสามีซึ่งคุณนายได้ห
ย่ามา และเมื่อจะได้แก้บาปอย่างดีเสียใหม่สำหรับชดเชยการแก้บาปทั้งหมดที่

คุณนาย ได้ทุราจารตลอด 20 ปีที่ล่วงมานี้"

 1 / 3

เอ....เขารู้ได้อย่างไรนะ.....
Written by first
Sunday, 03 October 2010 20:40 -
       แท้จริงคุณพ่อบอสโกไม่เคยรู้จัก ทั้งไม่เคยเห็นสตรีผู้นั้นมาก่อนเลย
ส่วนคนอื่นๆ ที่รู้จักนาง ต่างแน่ใจว่านางเป็นม่ายด้วยกันทั้งนั้น

       เมื่อได้รับคำตอบของคุณพ่อบอสโกเช่นนี้ สตรีผู้นั้นก็ถึงกับตกตะลึง
และซ้ำประโยคนี้บ่อยๆ ว่า....

       "เอ.....เขารู้ได้อย่างไรนะ...."   แล้วนางก็ไม่สามารถมีความสุขได้เลย

       คุณพ่อบอสโกเคยไปที่เมือง นิซซา มาริตตี
มาหลายครั้งและครั้งหนึ่งท่านไปเพราะได้รับเชิญจากพระสังฆราชโปสเตลคราวนี้
หลังจากที่ได้สนทนากันอย่างยืดยาวแล้ว พระสังฆราชก็ได้ถามคุณพ่อบอสโกออกมาโต้งๆ
ว่า...   "นี่ คุณพ่อบอสโก ช่วยบอกฉันหน่อยซิว่า
ฉันอยู่ในสภาพที่เป็นมิตรกับพระเป็นเจ้าหรือเปล่า"

     ฝ่ายท่านนักบุญ มองพระสังฆราชอย่างแปลกใจ
ไม่ยอมพูดเนื่องด้วยตัวเป็นผู้น้อยกลัวจะขัดต่อความนับถือ
ไม่รู้จะทำอย่างไรจึงทำท่าจะออกไปจากห้อง
แต่พระสังฆราชรีบวิ่งไปที่ประตูก่อนแล้วปิดกุญแจอย่างแน่นหนา
เมื่อปิดแล้วก็ยัดกุญแจใส่กระเป๋าหันมาพูดอีกว่า   "คุณพ่อบอสโกที่รัก
เราจะไม่ออกไปจากห้องนี้จนกว่าฉันจะได้รู้ถึงสภาพวิญญาณของฉันอย่างแน่ชัดเสียก่
อน "

       เมื่อเห็นพระสังฆราชเอาจริงเช่นนี้ คุณพ่อบอสโกก็ถอนหายใจเฮือกใหญ่
สำรวมจิตใจสักครู่
แล้วเงยหน้าขึ้นมองหน้าพระสังฆราชพูดด้วยความยินดีอย่างเหลือล้น
และอย่างชัดเจนว่า   "ฯพณฯ อยู่ในพระหรรษทานของพระเป็นเจ้าครับ...."

       "แต่ฉันกลัวว่า ที่คุณพ่อพูดเช่นนี้เพราะคุณพ่อใจดีเกินไป
หรือเพราะคุณพ่อกลัวฉันจะเสียใจกระมัง"

       "เปล่าเลย ฯพณฯ ผมได้พูดความสัตย์จริงทุกประการ"
 2 / 3

เอ....เขารู้ได้อย่างไรนะ.....
Written by first
Sunday, 03 October 2010 20:40 -

       "แต่ เอ...คุณพ่อรู้ได้อย่างไรเล่า"

       "อ๋อ ผมอ่านในใจน่ะซีครับ"

       แล้วทั้งสองก็โผเข้าสวมกอดกันด้วยความยินดี เพราะทั้งสองเป็นมิตรของพระ
มีพระหรรษทานอยู่ในใจ พระรักมาก

 3 / 3